

**การศึกษาและการพัฒนาแนวทางการถอดความและการอธิบายความ
ใบเขียนซีภาษาจีน : กรณีศึกษา ศาลเจ้าจีน อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี***
**A Study and Development of Guidelines for Transcribing and Interpreting
Chinese Fortune Stick Texts: A Case Study of a Chinese Shrine
in Saiburi District, Pattani**

ภากร นพฤทธิ์

Phakorn Noparit

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

Faculty of Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University, Thailand.

Corresponding Author's Email: phakorn.n@yru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาลักษณะวรรณกรรมและรูปแบบทางภาษาในใบเขียนซีภาษาจีน 2) เพื่อวิเคราะห์การใช้ถ้อยคำ กลวิธีทางวรรณศิลป์ และความหมายเชิงคติธรรม และ 3) เพื่อพัฒนาแนวทางการถอดความใบเขียนซีภาษาจีนโบราณเป็นภาษาจีนปัจจุบัน และแปลอธิบายเป็นภาษาไทย โดยใช้วิธีวิจัยเชิงเอกสารวิเคราะห์ตัวบทดั้งเดิม (พ.ศ. 2511) ของศาลเจ้าเล่าเอี้ยะกง จำนวน 60 บท ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 ท่าน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านลักษณะวรรณกรรม ตัวบทเขียนซีมีลักษณะทางวรรณกรรมจีนคลาสสิกชัดเจน โดย 58 บท (ร้อยละ 96.07) ใช้ฉันทลักษณ์กวีเจ็ดคำสี่วรรค และ 55 ใบ (ร้อยละ 91.70) อ้างอิงวรรณกรรมและนิทานพื้นบ้านจีนเพื่อสร้างกรอบเรื่องเล่า 2) ด้านเนื้อหา พบว่าเขียนซีทำหน้าที่เป็น "คู่มือชีวิต" ที่มุ่งเสริมสร้าง "ความเข้มแข็งทางจิตใจ" โดยผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าร้อยละ 96.70 ของตัวบท (58 ใบ) เน้นย้ำแนวคิด "พลังของผู้กระทำ" เพื่อกระตุ้นความเชื่อมั่นในการกระทำของตนเอง ควบคู่กับการยอมรับใน "การรอเวลา" (ร้อยละ 51.70) "พรหมลิขิต" (ร้อยละ 40.00) และ "กฎแห่งกรรม" (ร้อยละ 20.00) และ 3) ด้านการพัฒนาแนวทาง องค์ความรู้ใหม่ที่ได้คือการสังเคราะห์ "แนวทางการถอดความและอธิบายความ 5 ด้าน" ซึ่งประกอบด้วย ด้านการปริวรรต การถอดความเป็นภาษาจีนปัจจุบัน การแปลไทย การขีดเกลาภาษา และการประยุกต์ใช้เชิงวัฒนธรรม ซึ่งเป็นต้นแบบในการฟื้นฟูมรดกทางปัญญาที่กำลังสูญหายให้กลับมามีชีวิตในบริบทสังคมปัจจุบันได้อย่างเป็นรูปธรรม

คำสำคัญ: เขียนซี; ภาษาจีนโบราณ; การถอดความ; การแปล; ศาลเจ้าจีน

*Received November 25, 2025; Revised January 8, 2026; Accepted January 17, 2026

Abstract

This qualitative research aimed to: 1) study the literary characteristics and linguistic forms of Chinese Fortune Stick texts; 2) analyze language usage, artistic techniques, and moral meanings; and 3) develop guidelines for transcribing Classical Chinese Fortune Stick texts into modern Chinese and translating them into Thai. The methodology involved documentary research analyzing 60 original texts (circa 1968) from the Chifu Wangye Shrine, combined with in-depth interviews with 3 key informants.

The findings revealed that: 1) regarding literary characteristics, the fortune stick texts clearly adhere to classical Chinese literary traditions, with 58 texts (96.70%) following the 7-character quatrain structure, and 55 texts (91.70%) referencing Chinese literature and folklore to construct narrative frameworks; 2) in terms of content, the texts function as a "life manual" aimed at fostering "Psychological Resilience." The analysis indicated that 96.70% of the texts (58 leaves) emphasize the concept of "Human Agency" to encourage confidence in one's own actions, coupled with an acceptance of "Waiting for Timing" (51.70%), "Fatalism" (40.00%), and "Karma" (20.00%); and 3) regarding guideline development, the new knowledge contribution is the synthesis of a "5-Aspect Guideline for Transcription and Interpretation," consisting of transcription, modern Chinese paraphrasing, Thai translation, linguistic polishing, and cultural application. This guideline serves as a concrete model for revitalizing endangered intellectual heritage in the contemporary social context.

Keywords: Fortune Stick; Classical Chinese; Transcription; Translation; Chinese Shrine

บทนำ

เซียมซี (筮詩) เป็นวรรณกรรมคำทำนายที่มีรากฐานจากคติความเชื่อจีน ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการสื่อสารกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อขอคำแนะนำในการดำเนินชีวิต การเสี่ยงเซียมซีซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากชาวจีนโพ้นทะเล ได้รับความนิยมและปรากฏอยู่ในศาลเจ้าและวัดทั่วประเทศไทยมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (Jarunkiet, 2006; Phukaew, 2019; Ruengtragul and Laksanawong, 2023) อย่างไรก็ตาม วรรณกรรมเซียมซีเหล่านี้มิได้มีสถานะเป็นเพียงเครื่องมือทำนายโชคชะตา แต่ยังเป็นมรดกทางภาษาและวัฒนธรรมที่สะท้อนการผสมผสานความเชื่อดั้งเดิมของจีนเข้ากับคตินิยมในสังคมไทยได้อย่างกลมกลืน (Skinner, 1957; Bunnag, 1973; Angsumalee, 2019)

กรณีศึกษาของงานวิจัยนี้คือ ศาลเจ้าเล่าเอี้ยะกง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางจิตวิญญาณของชุมชนชาวไทยเชื้อสายจีนในพื้นที่ชายแดนใต้มายาวนานกว่า 106 ปี (Noparit and Muentlueng, 2025) ศาลเจ้าแห่งนี้ครอบคลุมมรดกทางปัญญาชั้นสำคัญ คือ ชุดเซียมซีฉบับดั้งเดิมที่เขียนขึ้นด้วยลายมือเป็นภาษาจีนโบราณ เมื่อราวปี พ.ศ. 2511 ทว่า ปัจจุบันเกิด "ภาวะการสูญหายเชิงปฏิบัติ" ขึ้น กล่าวคือ เมื่อขาดผู้สืบทอดที่มีความสามารถในการอ่านและถอดความภาษาจีนโบราณ ทำให้เซียมซีชุดประวัติศาสตร์นี้ต้องถูกเลิกใช้ และถูกแทนที่ด้วยใบเซียมซีสำเร็จรูปที่จัดซื้อจากร้านค้าทั่วไป (Guardian of the Shrine, 2025)

การฟื้นฟูวรรณกรรมเชื่อมชีวิตนี้จำเป็นต้องอาศัยกรอบแนวคิดทางวิชาการที่ชัดเจน 3 ด้าน ได้แก่ 1) แนวคิดด้านวรรณกรรมจีน เพื่อทำความเข้าใจชนบทการประพันธ์ที่สำคัญอย่าง บทกวีเจ็ดคำสี่วรรค (七言绝句) และการใช้กลวิธีทางวรรณศิลป์หลักอย่าง "อุปมาอุปไมย" (比喻) และ การใช้ "การใช้ถ้อยคำคู่" (对偶) (Li, 2007; Wang, 2000) 2) แนวคิดด้านภาษาจีนโบราณ เพื่อทำความเข้าใจระบบคำ (词汇) และ โครงสร้างไวยากรณ์ (句法) ที่แตกต่างจากภาษาจีนปัจจุบัน (Beijing Daxue, 2019; Shi, 2019) และ 3) ทฤษฎีการแปล โดยเฉพาะการสร้างสมดุลระหว่าง "การแปลที่เน้นภาษาต้นฉบับ" เพื่อรักษาความซึ้งลึก และ "การแปลที่เน้นการสื่อสาร" เพื่อให้ผู้อ่านชาวไทยในปัจจุบันเข้าใจคำเตือนได้อย่างชัดเจน (Newmark, 1981; Nida, 1964)

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (เช่น Thunwaniwat, 1999; Phukaew, 2019) พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่มุ่งเน้นการ "วิเคราะห์" ตัวบทเชื่อมชีวิตที่มีอยู่ แต่ยังขาดงานวิจัยที่มุ่ง "สังเคราะห์" เพื่อสร้าง "แนวทางปฏิบัติ" ที่สามารถนำไปใช้ฟื้นฟูมรดกทางปัญญาได้จริง นอกจากนี้ งานวิจัยที่ผ่านมาส่วนใหญ่มุ่งเน้นที่พื้นที่กรุงเทพมหานครหรือเมืองท่องเที่ยวหลัก ทำให้ยังขาดองค์ความรู้ที่เจาะจงในบริบท "ศาลเจ้าท้องถิ่นในพื้นที่ชายแดนภาคใต้" เช่น สายบุรี ด้วยช่องว่างทางวิชาการนี้ งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาวรรณกรรมเชื่อมชีวิตอย่างเป็นระบบ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์ลักษณะทางวรรณกรรม และการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคติธรรม โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือการพัฒนา "แนวทางการถอดความและอธิบายความ" เพื่อเป็น "ต้นแบบ" ในการชุบชีวิตมรดกทางปัญญาให้กลับมามีชีวิตอีกครั้งในบริบทสังคมร่วมสมัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะวรรณกรรมและรูปแบบทางภาษาในใบเชื่อมชีวิตภาษาจีนของศาลเจ้าจีน อำเภอ สายบุรี จังหวัดปัตตานี
2. เพื่อวิเคราะห์การใช้ถ้อยคำ กลวิธีทางวรรณศิลป์ และความหมายเชิงคติธรรมที่ปรากฏในใบเชื่อมชีวิต ภาษาจีนของศาลเจ้าจีน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
3. เพื่อเสนอแนวทางการถอดความใบเชื่อมชีวิตภาษาจีนโบราณเป็นภาษาจีนปัจจุบัน และแปลอธิบายเป็นภาษาไทยที่สละสลวยและตรงตามต้นฉบับ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเอกสาร ร่วมกับการ สัมภาษณ์เชิงลึก โดยแบ่งขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาลักษณะวรรณกรรมและรูปแบบทางภาษา มุ่งเน้นการศึกษาเอกสารและตัวบท เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 โดยมีแหล่งข้อมูลหลัก คือ ตัวบทเชื่อมชีวิตดั้งเดิม (พ.ศ. 2511) จำนวน 60 บท (ประชากรทั้งหมด) ของศาลเจ้าเล่าเอี้ยะกง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย 1) แบบ บันทึกรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลตัวบทเชื่อมชีวิต ที่ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และ 2) พจนานุกรมที่เกี่ยวข้อง 3 ฉบับ (จีนโบราณ จีนปัจจุบัน และจีน-ไทย) การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการ วิเคราะห์เชิงเนื้อหา เพื่อจำแนกชั้นหาลักษณะกวีนิพนธ์ โครงสร้างภาษา และการใช้ภาพพจน์ โดยผู้วิจัยอ่านตัว บทซ้ำหลายครั้งเพื่อสร้างรหัสข้อมูลให้ถูกต้องแม่นยำ

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์เนื้อหาและคติธรรม มุ่งเน้นการตีความความหมายเชิงลึกเพื่อตอบ วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการโดยการรวบรวมตัวบทและการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล สำคัญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อสอบถามข้อมูลบริบททางประวัติศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการ

วิเคราะห์เชิงเนื้อหาจากตัวบทเชี่ยมซีเป็นหลัก โดยการอ่านตัวบทซ้ำเพื่อสร้างรหัส รวมถึงวิเคราะห์ลักษณะทางภาษา โครงสร้าง กลวิธีการวรรณศิลป์ และจัดกลุ่ม "แนวคิดหลัก" ที่ปรากฏซ้ำ เช่น สัญลักษณ์ธรรมชาติ แนวคิดพรหมลิขิต และกฎแห่งกรรม จากนั้นนำผลการวิเคราะห์รหัสและแนวคิดหลักที่ได้ เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการตีความ ส่วนข้อมูลจากการสัมภาษณ์นำมาใช้เฉพาะในส่วนของการอธิบายบริบทประวัติความเป็นมาและความศรัทธาของชุมชน เพื่อสนับสนุนความเข้าใจภูมิหลังของตัวบท

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาแนวทางการถอดความและอธิบายความ มุ่งเน้นการสังเคราะห์องค์ความรู้เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 กระบวนการดำเนินงาน ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ลักษณะทางภาษา (จากขั้นตอนที่ 1) และผลการวิเคราะห์ กลวิธีการวรรณศิลป์และเนื้อหาเชิงคติธรรม (จากขั้นตอนที่ 2) มาสังเคราะห์เป็นแนวทางปฏิบัติ การวิเคราะห์และนำเสนอ ดำเนินการโดยการถอดความตัวบทเป็นภาษาจีนปัจจุบันและแปลอธิบายเป็นภาษาไทยตามหลักทฤษฎีการแปล จากนั้นนำร่างผลการแปลเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และสังเคราะห์สรุปเป็น "แนวทางการถอดความและอธิบายความ 5 ด้าน" เพื่อใช้เป็นต้นแบบในการฟื้นฟูวรรณกรรมเชี่ยมซีต่อไป

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลตัวบทเชี่ยมซีทั้ง 60 บท สามารถนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการศึกษาลักษณะวรรณกรรมและรูปแบบทางภาษา ผลการวิจัยพบว่า ตัวบทเชี่ยมซีของศาลเจ้าเล่าเอี้ยะกง มีลักษณะทางวรรณกรรมที่สืบทอดขนบกวีนิพนธ์จีนคลาสสิกอย่างชัดเจน 2 ประการหลัก ดังนี้

1. ด้านฉันทลักษณ์ พบว่า ตัวบทส่วนใหญ่เกือบทั้งหมด (58 บท จาก 60 บท หรือคิดเป็นร้อยละ 96.70) คงรักษาฉันทลักษณ์แบบ "บทกวีเจ็ดคำสี่วรรค" (七言绝句) ไว้อย่างเคร่งครัด ซึ่งเป็นรูปแบบที่กระชับ สมบูรณ์ ในตัวเอง และสื่อความหมายได้ทรงพลัง ดังตัวอย่างใน ใบที่ 1 :

日出便見風雲散 (ดูจตะวัน ส่องสว่าง กลางเวหา ชับเมฆา มีดมัว ที่มัวลมี)

光明清淨照四方 (แสงสว่าง บริสุทธิ์ ส่อง ทัวหล้า)

一向前途通大道 (หนทางหน้า กว้างใหญ่ และราบรื่นดี)

萬事清吉保平安 (ทุกสิ่งหวังไว้ จักได้การและปลอดภัย)

นอกจากนี้ ยังพบข้อยกเว้นที่น่าสนใจ คือ บทกวีสองวรรค ดังตัวอย่างใน ใบที่ 7 :

平生富貴成祿位 (ชั่วชีวิตจะรุ่งเรืองเฟื่องยศศักดิ์ ทุกสิ่งจักสำเร็จดังประสงค์)

此中必定無損失 (เรื่องทั้งปวงที่ทำนั้นมั่นคง ไม่มีเรื่องเสียหายให้กังวล)

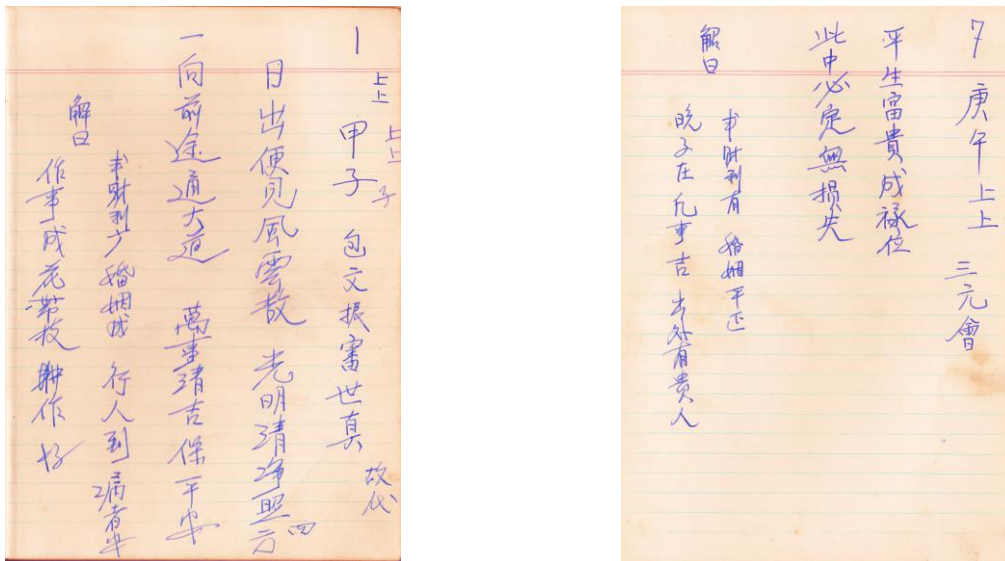

Figure 1: Comparison of Literary Forms: The Standard 7-Character Quatrain (Left: No. 1) and the Special 2-Line Verse (Right: No. 7)

2. ด้านการใช้ภาพพจน์ พบว่า ลักษณะเด่นทางวรรณศิลป์ที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งคือ การใช้ภาพพจน์และสัญลักษณ์ เพื่อสื่อความหมายของคำทำนาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอุปมาโดยใช้ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ การใช้ภาพพจน์เหล่านี้ไม่เพียงแต่สร้างความไพเราะให้กับบทกวี แต่ยังช่วยสื่อความหมายที่ลึกซึ้งและเป็นสากลเกี่ยวกับสภาวะต่าง ๆ ของชีวิตมนุษย์ โดยสามารถจำแนกการใช้สัญลักษณ์ที่ชัดเจนได้ 2 รูปแบบ คือ

1) สัญลักษณ์แห่งความหวัง (เมฆเปิด-จันทร์ส่อง) เช่น ใน ใบที่ 24 ใช้วรรคที่ว่า 月出光輝四海明 (ดั่งจันทร์ทราส่องสว่างทั่วสี่ทิศ) และ 浮雲掃盡終無事 (หมู่เมฆร้ายจะจางไปในเร็ววัน) เพื่อสื่อความหมายว่า "เมฆลอย" (浮雲) (สัญลักษณ์ของปัญหา) จะถูก "กวาดจนสิ้น" (掃盡) นำมาซึ่งความสงบสุขและความปลอดภัย

2) สัญลักษณ์แห่งการพลิกผัน (จากร้ายกลายเป็นดี) เช่น ใน ใบที่ 56 ใช้วรรคที่ว่า 去蛇反轉變成龍 (งูจะย้อนกลับร่างเป็นมังกร) เพื่อสื่อถึงการพลิกชะตาจาก "งู" สัญลักษณ์ของสิ่งที่ต่ำต้อยหรือเลวร้ายไปสู่ "มังกร" สัญลักษณ์ของความสูงส่งและอำนาจ

3. ด้านการอ้างอิงตำนาน พบว่า มีเชื่อมโยงถึง 55 ใบ จาก 60 ใบ (คิดเป็นร้อยละ 91.70) ที่มีการใช้ "ชื่อหัวข้อ" ที่อ้างอิงถึงตำนานประวัติศาสตร์ วรรณกรรม และนิทานพื้นบ้านจีน เพื่อสร้าง "กรอบเรื่องเล่า" ให้กับคำทำนาย กลวิธีนี้ช่วยให้ผู้เสี่ยงทายเข้าใจความหมายเชิงลึกได้ทันที โดยมีการใช้ที่หลากหลาย เช่น

1) การอ้างอิงเชิงบวก (การรอคอยความสำเร็จ) เช่น ใบที่ 53 (上上) ใช้ชื่อหัวข้อ 渭水釣魚故事 (เรื่องราวการตกปลาที่แม่น้ำเว่ย) เพื่ออ้างอิงถึงตำนาน "เจียงไท่กง" ที่รอคอยพระเจ้าเหวินแห่งโจวในวัย 80 ปี เป็นการสื่อสารว่าแม้จะต้องรอคอยอย่างยาวนาน แต่ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่จะมาถึงในบั้นปลาย

2) การอ้างอิงเชิงลบ (โศกนาฏกรรม) เช่น ใบที่ 47 (下下) ใช้ชื่อหัวข้อ 孟姜女送寒衣故事 (เรื่องราวนางเมิ่งเจียงส่งเสื้อกันหนาว) เพื่ออ้างอิงถึงตำนานความพยายามที่สูญเปล่าและความโศกเศร้า เป็นการสื่อสารที่ทรงพลังว่าสิ่งที่กำลังทำอยู่อาจไม่ประสบผลสำเร็จ

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิเคราะห์การใช้ถ้อยคำ กลวิธีทางวรรณศิลป์ และความหมายเชิงคติธรรม พบว่าเนื้อหาของคำทำนายมีความซับซ้อนและหลากหลาย ครอบคลุมทั้งด้านภาษาวรรณกรรม การสร้างภาพพจน์ และคติธรรมที่สะท้อนโลกทัศน์แบบจีนโบราณ โดยสามารถจัดหมวดหมู่ประเด็นสำคัญได้เป็น

3 ส่วน ได้แก่ 1) ด้านการใช้ภาษา 2) ด้านการวิเคราะห์เนื้อหา และ 3) ด้านคติธรรมและคำสอน ซึ่งนำเสนอได้ดังนี้

1. ด้านการใช้ภาษา ภาษาที่ใช้ในเซียมซีเป็น ภาษาจีนวรรณกรรม (文言文) ที่มีลักษณะสั้น กระชับ ไม่ใช้คำเชื่อม และไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน ทำให้ต้องอาศัยการตีความตามบริบท โดยพบรูปแบบภาษาหลัก 2 ลักษณะ ซึ่งจำแนกตามหน้าที่หลักของตัวบท ได้แก่

1) การใช้ภาษาเชิงแนะนำโดยตรง ลักษณะบทกวีที่สื่อสารใจความสำคัญด้วยถ้อยคำเชิงประกาศหรือเป็นประโยคคำสั่งโดยตรง เพื่อให้คำเตือนหรือคำแนะนำอย่างชัดเจน ดังตัวอย่างใน ใบที่ 4 ซึ่งมีใจความสำคัญปรากฏในวรรคที่ว่า 前途功名未得意 (หนทางชื่อเสียงยังไม่สมหวัง) และวรรคที่ว่า 劝君且退莫咨嗟 (จงถอยตั้งหลักก่อนอย่าโอดครวญ) ลักษณะการใช้ภาษาเช่นนี้ทำหน้าที่เป็น "ข้อเตือน" เพื่อชี้แนะการกระทำของผู้เสี่ยงทาย มากกว่าจะเป็นการพยากรณ์ด้วยสัญลักษณ์ที่ต้องตีความซับซ้อน

2) การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ ลักษณะของบทกวีที่สื่อสารความหมายโดยอาศัยภาพพจน์ และสัญลักษณ์จากธรรมชาติเป็นแกนหลัก ซึ่งผู้เสี่ยงทายต้องอาศัยการตีความความหมายด้วยตนเอง ดังตัวอย่างใน ใบที่ 16 ซึ่งปรากฏวรรคที่ว่า 龍虎相鬥在門前 (มังกรกับพยัคฆ์มาต่อสู้กันอยู่หน้าประตู) และ 黃金忽遇變成鉄 (ทองคำพลันเปลี่ยนกลายเป็นเหล็ก) ภาพพจน์เหล่านี้ทำหน้าที่สะท้อนถึงอุปสรรค ความขัดแย้งที่รุนแรง และความผันผวนในชีวิต โดยไม่ได้บอกกล่าวผลลัพธ์ออกมาตรง ๆ

จากผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวบทส่วนใหญ่จำนวน 51 ใบ (ร้อยละ 85.0) ใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ และมีเพียง 9 ใบ (ร้อยละ 15.00) ที่ใช้ภาษาแบบเชิงแนะนำโดยตรง

2. ด้านการวิเคราะห์เนื้อหา จากการจำแนกเนื้อหาในคำทำนาย พบว่าเซียมซี 60 ใบประกอบด้วยโครงสร้างสำคัญ 2 ส่วน ได้แก่

1) การประเมินโชคชะตาโดยรวม แบ่งเป็น: ดีมาก (上/上上) 22 ใบ (36.70%) ปานกลาง (中上/中/中平/中中/下上) 25 ใบ (41.70%) และ ไม่ดี (下/下下) 13 ใบ (21.70%) ใบที่ดีมักมักใช้ภาพพจน์ทางธรรมชาติที่งดงามและสมบูรณ์ เช่น “จันทร์วันเพ็ญ” (中秋月一輪) หรือ “ลมสงบคลื่นนิ่ง” (風和浪靜) ในขณะที่ใบที่ไม่ดีมักเน้นภาพอุปสรรคที่ยากลำบาก เช่น “สายน้ำหนึ่งชั้นภูเขาหนึ่งชั้น” (一重江水一重山)

2) คำทำนายเฉพาะด้าน (解曰) จากการวิเคราะห์ส่วนคำอธิบายในตัวบทดั้งเดิม พบหมวดคำทำนายที่ปรากฏบ่อยที่สุด 4 ด้าน ได้แก่ การเงิน (求財) : ปรากฏ 57 ใบ (95.00%) การแต่งงานและคู่ครอง (婚姻) : ปรากฏ 57 ใบ (95.00%) สุขภาพ (病者) : ปรากฏ 55 ใบ (91.70%) และ การมีบุตร (孕/子) : ปรากฏ 36 ใบ (60.00%) โดยใบที่โชคดีมักมีถ้อยคำว่า “利” (ราบรื่น) “合” (สมพงศ์) “安” (ปลอดภัย) “大吉” (มงคลยิ่ง) กลุ่มใบระดับปานกลางมักปรากฏคำว่า “少” (น้อย) “平” (ราบเรียบ) หรือ “未” (ยังไม่...) ส่วนใบที่ไม่ดีมักมีถ้อยคำว่า “不利” (ติดขัด) “难在” (ยากจะคงอยู่) หรือ “凶” (ร้าย)

3. ด้านคติธรรมและคำสอน ส่วนสำคัญที่สุดของเนื้อหาในเซียมซีคือ “คติธรรม” ซึ่งเป็นแก่นของคำทำนายที่มุ่งชี้แนะการดำเนินชีวิต จากการวิเคราะห์ตัวบททั้ง 60 ใบ พบว่าเซียมซีชุดนี้ทำหน้าที่เป็น “คู่มือชีวิต” ที่เน้นการปลูกฝังทัศนคติในการเผชิญปัญหา มากกว่าเพียงการทำนายอนาคต โดยสามารถจำแนกแนวคิดที่ปรากฏซ้ำได้ 4 ประการหลัก ดังแสดงในตารางที่ 1

Table 1: An analysis of the moral concepts in 60 Chinese Fortune Stick Texts (Note: one slip may contain multiple concepts)

แนวคิดหลัก	จำนวนใบที่ปรากฏ	สัดส่วน (%)	ตัวอย่างตัวบท
1. พลังของผู้กระทำ	58 ใบ	96.70%	決意之中保清吉 (ใบที่ 37)
2. การรอเวลา	31 ใบ	51.70%	劝君且守待运通 (ใบที่ 53)
3. พรหมลิขิต	24 ใบ	40.00%	不須作福不須求 (ใบที่ 43)
4. กุศลแห่งกรรม	12 ใบ	20.00%	積善之家慶有餘 (ใบที่ 9)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 1 พบข้อค้นพบที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ แนวคิดเรื่อง "พลังของผู้กระทำ" ปรากฏอยู่ในเซียมซีเกือบทุกใบ (ร้อยละ 96.70) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า แม้เซียมซีจะยอมรับในอำนาจของ "พรหมลิขิต" (ร้อยละ 40.00) หรือความจำเป็นต้อง "รอคอยเวลา" (ร้อยละ 51.70) แต่แก่นแท้ของคำทำนายยังคงมุ่งเน้นให้ผู้เสี่ยงทาย "มีส่วนร่วม" ในการกำหนดชะตาชีวิตของตนเองเสมอ ไม่ว่าจะเป็นผ่านการตัดสินใจ ความอดทน การปรับทัศนคติ หรือการสร้างบุญกุศล

ผลการวิเคราะห์นี้ชี้ให้เห็นว่า เซียมซีชุดนี้มีได้ทำหน้าที่เพียงคำทำนายโชคชะตา แต่เป็นเสมือน “คู่มือชีวิต” ที่ช่วยเสริมสร้าง “ความเข้มแข็งทางจิตใจ” ให้กับผู้คนในชุมชน โดยเน้นย้ำให้ผู้เสี่ยงทายมีความหวัง อดทนรอคอย และเชื่อมั่นในพลังของการกระทำและความดี เพื่อเปลี่ยนแปลงชะตาชีวิตของตนเองในที่สุด

วัตถุประสงค์ที่ 3 ผลการพัฒนาแนวทางการถอดความและอธิบายความ จากการวิเคราะห์ผลการวิจัยในวัตถุประสงค์ที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ “แนวทางการถอดความและอธิบายความใบเซียมซีสองภาษา (จีน-ไทย)” ซึ่งเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากงานวิจัยนี้ โดยสรุปเป็นแนวทางสำคัญ 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการปริวรรตและรักษารูปแบบ ต้องคงโครงสร้างฉันทลักษณ์เดิม (เช่น 4 บรรทัด 7 คำ หรือ 2 บรรทัด) ปริวรรตอักษรจีนตัวเต็ม (繁體字) เป็นอักษรจีนตัวย่อ (简体字) และระบุหมายเหตุสำหรับอักษรโบราณ (异体字)

2. ด้านการถอดความเป็นภาษาจีนปัจจุบัน ต้องใช้หลัก “แปลตามใจความ ไม่ติดตัวอักษร” (以意译意) โดยมุ่งรักษาภาพพจน์และสัญลักษณ์ที่ปรากฏในตัวบท เช่น 雲開月出 (เมฆจางจันทร์กระจ่าง) รวมถึงการอ้างอิงบุคคลและเรื่องเล่าทางวัฒนธรรม เช่น 薛仁貴 (ชียินกั๋ว) ควบคู่กับการเติมคำเชื่อม (虚词) และการปรับโครงสร้างประโยคให้สมบูรณ์ตามไวยากรณ์จีนปัจจุบัน

3. ด้านการแปลและอธิบายความเป็นภาษาไทย ต้องดำเนินการสองส่วน คือ (1) การแปลบทกวีหลัก ต้องรักษาความงามทางวรรณศิลป์โดยใช้สำนวนไทยแบบกวี และ (2) การแปลคำทำนายเฉพาะด้าน (解曰) ต้องเน้นความ สั้น กระชับ และชัดเจน นอกจากนี้ ต้องมีการเพิ่มเชิงอรรถเพื่ออธิบายบริบททางวัฒนธรรมของตำนานต่าง ๆ ที่ผู้อ่านชาวไทยอาจไม่คุ้นเคย

4. ด้านการขัดเกลาภาษาและการนำเสนอ ภาษาที่ใช้อธิบาย “คติสอนใจ” ควรมีน้ำเสียงกึ่งทางการกึ่งกวี และเน้นการใช้ภาษาที่สร้างแรงบันดาลใจและให้ความหวัง เช่น ใน ใบที่ 21 ซึ่งมีวรรคที่ว่า 命逢太白守身邊 (โชคชะตาพบไท่โป่เฝ้าข้างกาย) การขัดเกลาภาษาควรใช้คำว่า “จะปลอดภัยเพราะมีดาวคุ้มครอง” แทนที่จะใช้คำปฏิเสธว่า “ไม่เกิดเหตุร้าย” เพื่อสร้างความรู้สึกอุ่นใจและปลงบวักแก่ผู้เสี่ยงทาย

5. ด้านการประยุกต์ใช้แนวทางในเชิงวัฒนธรรม แนวทางนี้สามารถใช้เป็น “ต้นแบบ” สำหรับการบูรณะเซียมซีในศาลเจ้าอื่น และเป็น “สื่อการสอนวัฒนธรรมจีน” ที่ช่วยถ่ายทอดแนวคิดปรัชญาสำคัญ อาทิ พลังของผู้กระทำ และการรอคอยเวลาที่เหมาะสม ให้กลับมาเป็นมรดกทางปัญญาที่มีชีวิตในสังคมปัจจุบัน

เพื่อให้เห็นภาพการนำแนวทางไปประยุกต์ใช้จริง ผู้วิจัยได้นำใบเชื่อมโยงข้อที่ 1 มาเป็นกรณีศึกษา โดยสรุปการประยุกต์ใช้ “แนวทางการถอดความ 5 ด้าน” ดังแสดงในตารางที่ 2

Table 2: Application Examples of the 'Guidelines for Paraphrasing and Explanation in 5 Aspects' (Case Study 1)

ขั้นตอน	แนวทางการประยุกต์ใช้
1. การปริวรรตและรักษารูปแบบ	ตัวบทเดิม (ตัวเต็ม): 日出便見風雲散 (4 วรรค 7 คำ) ปริวรรต (ตัวย่อ): 日出便見风云散 (คงฉันทลักษณ์ 4 วรรค 7 คำ ไว้)
2. การถอดความเป็นภาษาจีนปัจจุบัน	วิเคราะห์สัญลักษณ์: 日出 (ตะวันขึ้น) + 風雲散 (ลมเมฆกระจาย) ประโยคภาษาจีนปัจจุบัน: 太阳升起, 风云也就消散了。 ถอดความ: เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น ลมและเมฆหมอกก็พลันสลายไป (หมายถึงอุปสรรคกำลังจะผ่านพ้นไป)
3. การแปลและอธิบายความเป็นไทย	แปลบทกวี (เน้นวรรณศิลป์): “ดูจะวัน ส่องสว่าง กลางเวหา ชับเมฆา มีดมัว ที่มวลมี” แปลคำทำนายเฉพาะด้าน (เน้นความชัดเจน): 丰财大利 “อุดมทรัพย์ ผลประโยชน์ใหญ่”
4. การขีดเลาภาษาและการนำเสนอ	สรุปคติสอนใจ (ภาษาที่สร้างแรงบันดาลใจ): “เป็นช่วงเวลาที่อุปสรรคคลี่คลายให้มีความหวังและมุ่งหน้าทำต่อไป” (แทนที่จะบอกแค่ว่า “ดีมาก”)
5. การประยุกต์ใช้เชิงวัฒนธรรม	นำเสนอสองภาษา (จีน-ไทย): จัดพิมพ์คำทำนายฉบับใหม่โดยวางตัวบทภาษาจีนตัวย่อ ฟินอิน และคำแปลไทย ควบคู่กันเพื่อการเรียนรู้

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นถึงการประยุกต์ใช้แนวทางทั้ง 5 ด้านอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งยืนยันว่าโมเดลนี้สามารถทำหน้าที่เป็น “ต้นแบบ” ที่มีประสิทธิภาพในการแปลงข้อมูลจากตัวบทภาษาจีนโบราณ (ขั้นตอนที่ 1-2) ให้กลายเป็น “ผลลัพธ์ที่นำไปใช้ได้จริง” (ขั้นตอนที่ 3-5) ซึ่งสอดคล้องกับบริบทและความต้องการของผู้อ่านในปัจจุบัน

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากงานวิจัยนี้ คือ “โมเดล 5 ขั้นตอนในการฟื้นฟูมรดกวรรณกรรมเชื่อมโยง” ซึ่งเป็นการสังเคราะห์กระบวนการที่เป็นระบบในการแปลง “มรดกที่จับต้องไม่ได้ซึ่งอยู่ในภาวะเสี่ยง” (ในที่นี้คือตัวบทภาษาจีนโบราณ) ให้กลายเป็น “มรดกที่มีชีวิต” ในรูปแบบเชื่อมโยงสองภาษา (จีน-ไทย) ที่สามารถเข้าถึงได้ในสังคมปัจจุบัน ดังแผนภาพที่ 1

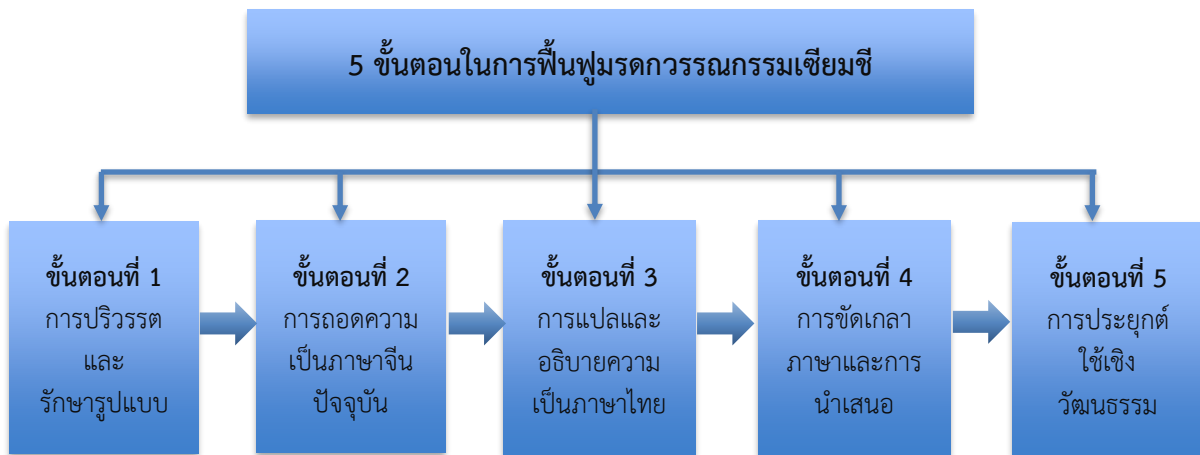

Figure 2: A Five-Step Model for Revitalizing the Literary Heritage of Fortune Sticks

โมเดลนี้เป็นการบูรณาการหลักภาษาศาสตร์จีน วรรณศิลป์ และการแปลเชิงวัฒนธรรม เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการรักษาความถูกต้องและความมีชีวิตของต้นฉบับ ด้วยการสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนแก่ผู้อ่านในยุคปัจจุบัน ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็น "ต้นแบบ" สำหรับการบูรณะเชี่ยมซีในศาลเจ้าท้องถิ่นอื่น ๆ ที่กำลังเผชิญปัญหาการสูญหายของมรดกทางปัญญาในลักษณะเดียวกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายในประเด็นสำคัญได้ดังนี้

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่าเชี่ยมซีของศาลเจ้าเล่าเอี้ยะกงมีการใช้ฉันทลักษณ์แบบ "บทกวีเจ็ดคำสี่วรรค" (ร้อยละ 96.70) และมีการอ้างอิงตำนานถึงร้อยละ 91.70 นั้น สอดคล้องอย่างยิ่งกับวรรณกรรมที่ได้ทบทวนไว้ (Li, 2007; Wang, 2000) ซึ่งระบุว่าเชี่ยมซีสืบทอดขนบกวินพนธ์จีนคลาสสิก และยังสนับสนุนงานวิจัยของ Angsumalee (2019) และ Ruenstragul and Laksanawong (2023) ที่ชี้ว่าเชี่ยมซีในไทยมีการใช้ภาพพจน์ธรรมชาติและมีการอ้างอิงบุคคลในประวัติศาสตร์ ข้อค้นพบที่น่าสนใจคือ การที่เชี่ยมซีชุดนี้ซึ่งเขียนในปี พ.ศ. 2511 อ้างอิงตำนานพื้นบ้าน (เช่น ซิยิ่นกั๋ว นางเม้งเจียง) อย่างเข้มข้น สะท้อนให้เห็นว่าผู้ประพันธ์ไม่เพียงมีความรู้ในวรรณกรรมกระแสหลัก (เช่น ไซอิ๋ว สามก๊ก) แต่ยังเชื่อมโยงลึกซึ้งกับวัฒนธรรม "อุปรากรจีน" ที่ได้รับความนิยมในหมู่ชาวจีนโพ้นทะเลในยุคนั้น

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ชี้ให้เห็นว่าเนื้อหาของเชี่ยมซีไม่ได้ทำหน้าที่เพียงพยากรณ์อนาคต แต่ยังทำหน้าที่เป็น "คู่มือชีวิต" ที่มุ่งเน้นการสร้าง "ความเข้มแข็งทางจิตใจ" ให้แก่ผู้เสี่ยงทาย ข้อค้นพบที่โดดเด่นที่สุดคือการปรากฏของแนวคิดเรื่อง "พลังของผู้กระทำ" สูงถึงร้อยละ 96.70 (58 ใบ) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแม้เชี่ยมซีจะยอมรับในอำนาจของ "พรหมลิขิต" (ร้อยละ 40.00) แต่กลับเน้นย้ำให้ผู้เสี่ยงทาย "มีส่วนร่วม" ในการกำหนดชะตาชีวิตของตนเองอย่างเข้มข้น ผ่านการตัดสินใจ การปรับทัศนคติ และการรู้จัก "รอคอยจังหวะเวลาที่เหมาะสม" (ร้อยละ 51.70) ซึ่งถือเป็นกลยุทธ์การกระทำรูปแบบหนึ่ง มิใช่การยอมจำนน รวมถึงการสร้างเหตุปัจจัยใหม่ผ่าน "กฎแห่งกรรม" (ร้อยละ 20.00) ผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับงานของ Jarunkiet (2006) และ Poosawisot (2008) ที่พบว่าเชี่ยมซีเป็นสื่อทางพุทธศาสนาที่แฝงคำสอนด้านศีลธรรมและการดำเนินชีวิต แต่ในกรณีศึกษานี้มีความพิเศษที่เน้นย้ำศักยภาพของมนุษย์ในการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ ทำให้เชี่ยมซีเป็นเครื่องมือทางวัฒนธรรมที่ช่วยเสริมพลังใจให้ผู้คนสามารถเผชิญหน้ากับความไม่แน่นอนได้อย่างมีสติ

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ถือเป็นหัวใจสำคัญและเป็นข้อค้นพบใหม่ของงานวิจัยนี้ จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่ (เช่น Thunwaniwat, 1999; Phukaew, 2019; Angsumalee, 2019) มุ่งเน้นการ "วิเคราะห์" สิ่งที่มีอยู่ งานวิจัยนี้ได้ก้าวไปอีกขั้นสู่การ "สังเคราะห์" เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ในรูปแบบของ "แนวทางปฏิบัติ" แนวทางนี้แตกต่างจากงานวิจัยด้านการแปลทั่วไป (เช่น Sathirawatkul, 2022) ที่มุ่ง "ศึกษาวิธีการแปล" ที่เกิดขึ้นแล้ว แต่งานวิจัยนี้มุ่ง "สร้างแนวทาง" สำหรับการแปลในอนาคต ซึ่งเป็นการตอบโจทย์ปัญหาที่ตั้งไว้อย่างตรงจุด คือภาวะที่มรดกทางปัญญากำลังจะสูญหายไปเพราะขาดผู้สืบทอด

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้มีข้อจำกัดบางประการ ประการแรก การวิจัยนี้เป็นกรณีศึกษาเฉพาะศาลเจ้าเล่าเอี้ยะกงเพียงแห่งเดียว ผลการวิเคราะห์จึงอาจไม่สามารถนำไปอ้างอิงในภาพรวมกับเชียมซีในศาลเจ้าอื่นได้ ประการที่สอง งานวิจัยนี้มุ่งเน้นการวิเคราะห์ตัวบทเป็นหลัก โดยใช้การสัมภาษณ์ผู้ดูแลศาลเจ้าเป็นข้อมูลบริบท แต่ยังไม่ได้ศึกษาในมุมมองของผู้ใช้งาน หรือผู้เสี่ยงทายโดยตรง ซึ่งเป็นประเด็นที่ควรศึกษาต่อไปในอนาคต

สรุป

การวิจัยเชิงคุณภาพเรื่องนี้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ทั้งสามประการ โดยผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าตัวบทเชียมซีดั้งเดิมจำนวน 60 บท ของศาลเจ้าเล่าเอี้ยะกง อำเภอสายบุรี เป็นวรรณกรรมจีนคลาสสิกที่ทรงคุณค่า ซึ่งสืบทอดขนบกวีนิพนธ์โบราณอย่างเคร่งครัด โดยร้อยละ 96.70 ของตัวบทใช้ฉันทลักษณ์แบบบทกวีเจ็ดคำสี่วรรค และร้อยละ 91.70 มีการอ้างอิงวรรณกรรมและนิทานพื้นบ้านจีนเพื่อสร้างกรอบเรื่องเล่า ในด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา พบว่าเชียมซีชุดนี้ทำหน้าที่เป็นคู่มือชีวิตที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางจิตใจให้แก่ผู้เสี่ยงทาย โดยข้อค้นพบที่สำคัญที่สุดคือการปรากฏของแนวคิดเรื่องพลังของผู้กระทำสูงถึงร้อยละ 96.70 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแก่นแท้ของคำทำนายมุ่งกระตุ้นให้ผู้เสี่ยงทายมีความเชื่อมั่นในศักยภาพการกระทำของตนเอง ควบคู่ไปกับการยอมรับในความจำเป็นของการรอคอยจังหวะเวลาที่เหมาะสมร้อยละ 51.70 การยอมรับในพรหมลิขิตร้อยละ 40.00 และการสร้างเหตุปัจจัยใหม่ตามกฎหมายร้อยละ 20.00 นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังนำไปสู่การสังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ คือแนวทางการถอดความและอธิบายความใบเชียมซีสองภาษาจีนไทย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการปริวรรตและรักษารูปแบบ ด้านการถอดความเป็นภาษาจีนปัจจุบัน ด้านการแปลและอธิบายความเป็นภาษาไทย ด้านการขัดเกลาภาษาและการนำเสนอ และด้านการประยุกต์ใช้เชิงวัฒนธรรม ซึ่งแนวทางนี้ทำหน้าที่เป็นต้นแบบที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการฟื้นฟูมรดกทางปัญญาที่กำลังสูญหายให้กลับมาเป็นมรดกที่มีชีวิตและสอดคล้องกับบริบทสังคมในปัจจุบันได้อย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ตัวบทเชียมซีมีคุณค่าสูงทางวรรณศิลป์และการอ้างอิงตำนานจีน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำไปใช้ดำเนินการ ดังนี้ หน่วยงานวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวควรจัดทำสื่อเรียนรู้ เช่น แผ่นพับหรือ QR Code ภายในศาลเจ้า เพื่อให้ความรู้เชิงประวัติศาสตร์และวรรณกรรมแก่นักท่องเที่ยว

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า เนื้อหาเชื่อมโยงเน้นสร้างความเข้มแข็งทางจิตใจและกระตุ้นพลังของผู้กระทำ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำไปใช้ดำเนินการ ดังนี้ ผู้ดูแลศาลเจ้าควรใช้ผลการวิจัยนี้ในการให้คำแนะนำผู้เสี่ยงหาย โดยเน้นการสร้างขวัญกำลังใจและการปฏิบัติตนที่ถูกต้อง

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า ได้โมเดลแนวทางการถอดความและอธิบายความ 5 ด้านที่เป็นมาตรฐาน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำไปใช้ดำเนินการ ดังนี้ ศาลเจ้าและชุมชนควรนำโมเดลนี้ไปผลิต "เชื่อมโยงสองภาษา (จีน-ไทย)" เพื่อนำกลับมาใช้จริง ซึ่งจะช่วยฟื้นฟูมรดกทางปัญญาให้กลับมามีชีวิตอีกครั้ง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

2.1 การวิจัยเปรียบเทียบลักษณะเชื่อมโยงของศาลเจ้าเล่าเอี้ยะกงกับศาลเจ้าอื่นในพื้นที่ชายแดนใต้ เพื่อเห็นภาพรวมทางวัฒนธรรม

2.2 การศึกษาเชิงสังคมวิทยาเกี่ยวกับประสบการณ์และการรับรู้ของผู้ใช้งานที่มีต่อเชื่อมโยงฉบับแปลใหม่

2.3 การสืบค้นประวัติศาสตร์เกี่ยวกับผู้ประพันธ์เชื่อมโยงชุดนี้เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลท้องถิ่นที่สูญหาย

References

- Angsumalee, W. (2019). The Chinese Cultural Symbolic Words in Chinese Fortune Leaflets of Sangtham Shrine, Phuket. In *Proceedings of the 12th Phuket Rajabhat University National Conference: Interdisciplinary Research Based on the 5.0 Era* (pp. 1139–1148). Phuket: Phuket Rajabhat University.
- Beijing Daxue Zhongwenxi Gudai Hanyu Jiaoyanshi. (2019). *Gudai Hanyu (Ancient Chinese)*. Beijing: Shangwu Yinshuguan.
- Bunnag, J. (1973). *Buddhist Monk, Buddhist Layman: A Study of Urban Monastic Organization in Central Thailand*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Guardian of the Shrine. (2025). Local Philosopher. *Interview*. October 18.
- Jarunkiet, M. (2006). *A Study of the Prediction Leaflet Literature at the Temples in the Central Region Provinces*. (Master's Thesis). Srinakharinwirot University. Bangkok.
- Li, L. F. (2007). *Shiyong Gudai Hanyu Jichu Zhishi (Practical Basic Knowledge of Ancient Chinese)*. Shenyang: Liaoning Renmin Chubanshe.
- Newmark, P. (1981). *Approaches to Translation*. Oxford: Pergamon Press.
- Nida, E. A. (1964). *Toward a Science of Translating: With Special Reference to Principles and Procedures Involved in Bible Translating*. Leiden: E. J. Brill.
- Noparit, P., & Muentlueng, T. (2025). Myth of Chifu Wangye Shrine Saiburi District, Pattani Province: Beliefs and Roles. *Journal of Social Science and Cultural*, 9(3), 355–366.
- Phukaew, T. (2019). *Language, Content and Beliefs in Chinese Fortune Stick Texts at Wat Mangkon Kamalawat and Wat Boromracha Kanchanapisek Anusorn*. (Master's Thesis). Silpakorn University. Bangkok.